

POLITICAL IDEOLOGIES (Part II)

සමාජවාදය

19 වැනි සියවසේ යුරෝපයේ මතු වූ දේශපාලන මතවාදයකි.

මෙය බිහි වීමට පදනම් වූයේ 17 සියවසේ සිට වර්ධනය වූ කාර්මික විප්ලවයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස යුරෝපීය ධනවාදී සමාජයේ ඇති වූ නියුණු පන්ති විභේදනයත්, කම්කරු පන්තිය පත් ව සිටි අතිශය දරිද්‍රතාවත් ය.

අඩු වැටුප්-සමග වූ දැඩි ශ්‍රම සුරා කෑමට ගොදුරු වූ කම්කරු පන්තියේ අයිතිවාසිකම් දිනා ගැනීම අරමුණු කරගත් වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය හා අරගලය ද 19 සියවසේ මුල් භාගයේ වර්ධනය වී තිබිණ.

සමාජවාදය යන අදහස මතු වන අවධි දෙකක් හඳුනා ගත හැකි වේ.

- I. මේ අදහස පළමුවෙන් ම මතු වූයේ ධනවාදී ක්‍රමය යටතේ පැවති පෞද්ගලික දේපළ ක්‍රමය වෙනුවට පොදුවේ සමාජය සන්නත ව පවතින දේපළ ක්‍රමයක් පිළිබඳ විකල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙනි. “දේපළ පිළිබඳ සමාජයේ පොදු අයිතිය” ඇති කිරීම මගින් ආර්ථික නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය ද සමාජයේ පොදු ක්‍රියාවලියක් බවට පත් කළ විට පෞද්ගලික දේපළ ක්‍රමය යටතේ මතු වී තිබුණු ඉතා දැඩි ආර්ථික සහ සමාජ අසමානතා අහෝසි කළ හැකි ය යන අදහස මෙහි ආරම්භක සංකල්පගත කිරීමෙන් අපේක්ෂා කෙරිණ.
- II. කාල් මාක්ස් හා ෆෙඩ්රික් එංගල්ස් යන දෙදෙනා හවුලේ ගොඩනගා ඉදිරිපත් කළ සමාජවාදය පිළිබඳ අළුත් මතවාදය ‘මාක්ස්වාදය’ ලෙස හැඳින්වේ. නමන්ගේ අලුත් න්‍යායය, සමාජවාදය පිළිබඳ පැරණි සංකල්පයෙන් වෙනස් කොට දැක්වීමට “විද්‍යාත්මක සමාජවාදය” යනුවෙන් ඔවුහු එය හැඳින්වූහ. එය මාක්ස්වාදී සමාජවාදය යනුවෙන් ද හැඳින්විය හැකි ය.

1848 දී මාක්ස් හා එංගල්ස් පළ කළ “කොමියුනිස්ට් ප්‍රකාශය” මගින් “සමාජවාදය” පිළිබඳ මාක්ස්වාදී න්‍යායය පළමුවෙන් ක්‍රමානුකූල ව ඉදිරිපත් කරන ලදි. එහි වූ ප්‍රධාන අදහස් කිහිපයක් සාරාංශ කර දැක්විය හැකි ය.

- I. ධනවාදී සමාජ-ආර්ථික ක්‍රමය කම්කරු පන්තියේ ශ්‍රම සුරාකෂම මත ගොඩ නැගී තිබෙන සහ පවතින එකකි.
- II. පෞද්ගලික දේපළ ක්‍රමය සහ නිෂ්පාදන මාර්ගවල පෞද්ගලික අයිතිය මත පදනම් වූ ධනවාදී ක්‍රමය පවත්නා තාක් ශ්‍රම සුරාකෂම සහ සමාජ අසමානතා පවතී.
- III. මෙම ශ්‍රම සුරාකෂම, දරිද්‍රතාව හා සමාජ අසමානතා අහෝසි කිරීමට නම්, ධනවාදී සමාජ ආර්ථික ක්‍රමය අහෝසි කර ඒ වෙනුවට සමාජවාදී සමාජ-ආර්ථික ක්‍රමයක් අලුතෙන් පිහිටුවිය යුතු ය.

IV. එම සමාජ ක්‍රමයේ ප්‍රධාන ම ලක්ෂණය විය යුත්තේ දේපළ සහ ආර්ථික නිෂ්පාදන මාර්ගවල පෞද්ගලික අයිතිය අහෝසි කොට, ඒවායේ පොදු සමාජමය අයිතිය ගොඩ නැගීම ය. එවිට ආර්ථික සම්පත්වල නිමිකරුවන් වන්නේ මුළු මහත් සමාජය යි. වරප්‍රසාද ලාභී ටික දෙනෙක් නොවේ. එවිට සමාජ සම්පත්වලින් නිපදවන දේ සෑම කෙනෙකුට ම සමානව හුක්නි විදිය හැකි ය. නිෂ්පාදනය, හුවමාරුව සහ පරිභෝජනය සමානත්වය මත ගොඩනැගෙනු ඇත. මෙහි දී සමාජය පන්තිවලට බෙදී යාම ද (පන්ති විභේදනය) නවදුරටත් නොපවතිනු ඇත.

V. මෙවැනි සමාජ-ආර්ථික පරිවර්තනයක් සිදු වන්නට නම් එය සමාජ විප්ලවයක් මාධ්‍ය කොට ගෙන සාක්ෂාත් කරගත යුතු වේ. එහි නායකත්වය ඉටු කරන්නේ කම්කරු පන්තියයි. කම්කරු පන්තියේ නායකත්වයෙන් සිදුවන “සමාජවාදී විප්ලවය” ධනවාදී සමාජයේ කම්කරු පන්තිය සහ ධනේශ්වර පන්තිය අතර සිදුවන පන්ති අරගලය කුටප්‍රාප්ත වන සිදුවීම් ද වෙයි.

- VI. සමාජවාදී විප්ලවය, රැකියාලේඛ දේශපාලන පරිවර්තනයකි. එහිදී සිදුවන්නේ ධනවාදී රාජ්‍යය පෙරළා දමා කම්කරු පන්තිය විසින් රාජ්‍ය බලය අත්පත් කරගනු ලැබීමයි. එමඟින් ධනේශ්වර පන්තියේ දේශපාලන බලය අහෝසි වෙයි.
- VII. සමාජවාදී රාජ්‍යයේ ප්‍රධාන ම කාර්යය වන්නේ ධනේශ්වර ආර්ථික ක්‍රමය, වෙනුවට දේපළ පිළිබඳ පොදු අයිතිය මත පදනම් වූ සමාජවාදී ආර්ථික හා සමාජ ක්‍රමයක් පිහිටුවීමට අවශ්‍ය රැකියාලේඛ පරිවර්තනවලට නායකත්වය දීමයි.
- VIII. සමාජවාදී සමාජය අවසානයේ දී “කොමියුනිස්ට්” සමාජ ක්‍රමයක් බවට පරිවර්තනය වනු ඇත. කොමියුනිස්ට් සමාජ ක්‍රමය මුළුමනින් ම සාමූහිකත්වය හා සමානත්වය මත පදනම් වූ සමාජවාදී පරිවර්තනයේ අවසාන ප්‍රතිඵලය යි.

මේ ලක්ෂණ අනුව පැහැදිලි වන කරුණක් නම් එය ලිබරල්වාදය මෙන් ම සමාජ-ආර්ථික-දේශපාලන ව්‍යුහයන් යළි සකස් කිරීම අරමුණු කරගත් මතවාදයක් වූ බව ය. එහෙත් ලිබරල්වාදය ධනවාදයේ මතවාදය යි. සමාජවාදය ධනවාදය නිෂේධ කිරීමේ මතවාදය යි.

විසි වැනි සියවසේ දී සමාජවාදය, දේශපාලන දෘෂ්ටියක් බවට පත් විය. ඒ වෙනිත් මතු වූ ධනවාදය පිළිබඳ දැඩි විවේචනයන්, විකල්පයක්-යුරෝපයේ ද, යටත්විජිත ලෝකයේ ද මහත් ආකර්ෂණයට ලක් විය.

නිද :-

1917 රුසියානු විප්ලවය, 1949 චීන විප්ලවය, දෙවැනි ලෝක යුද්ධයෙන් පසු නැගෙනහිර යුරෝපයේ සමාජවාදී ආණ්ඩු පිහිටුවීම, 1959 කියුබානු විප්ලවය, යුරෝපයේ කම්කරු පන්ති අරගල, සමාජවාදී මතවාදයෙන් පසු ආභාසය ලැබූ ඒවා ය.

20 සියවසේ දී “ලෝක සමාජවාදී ව්‍යාපාරය” නම් වූ දේශපාලන ක්‍රියාමාර්ග හා ප්‍රයත්න වර්ධනයද සිදු විය.

මෙකල දේශපාලන මතවාදයක් හැටියට සමාජවාදය තවත් පරිවර්තනයකට භාජනය වේ. එය නම් මාක්ස්වාදයේ ඉගැන්වූ “විප්ලවවාදී සමාජවාදයට” (Revolutionary Socialism) සමානතරව “තුන්වැනි ලෝකයේ සමාජවාදය” (Third-World Socialism) යන මතවාදය ගොඩ නැඟීම යි.

ඉන්දියාවේ ශ්‍රී නේරු, ඊජිප්තුවේ අබ්දුල් ගමාල් නසාර් සහ ටැන්සානියාවේ ජුලියස් නියරේරේ මෙහි ප්‍රධාන ප්‍රකාශකයෝ ය.

තුන්වැනි ලෝක සමාජවාදය ගොඩ නැඟෙන්නේ මාක්ස්වාදී-සමාජවාදී න්‍යායයේ තිබූ සමානාත්මතාවය සහ සමාජ සාධාරණත්වය පිළිබඳ අදහස් මතය.

යටත් විජිත කාලයේ, ලිබරල් ධනවාදයෙන් නම රටවල් උරුම කරගත් ආර්ථික උග්‍ර සංවර්ධනය හා සමාජ අසමානතාවන්ට පිළියම් නොලැබෙන බව පිළිගත් මේ නායකයෝ පශ්චාත් - යටත්විජිත සමාජවලට වඩාත් ගැළපෙන ආර්ථික සංවර්ධන විකල්ප සෙවූහ. ධනවාදයෙන්, සමාජවාදයෙන් මුලධර්ම මිශ්‍ර කරගත් මේ විකල්ප හඳුන්වනු ලැබුවේ ‘සමාජවාදය’ නමිනි.

ClassWork.LK

ClassWork.LK